

ת"פ 7005/09/11 - מדינת ישראל, ע"י נציג היועץ המשפטי לממשלה נגד עלי חמדון, מוחמד עלי, עלי חמדון, אחמד עלי, אנטוניו חמדון

בית משפט השלום בקצרין

ת"פ 7005-09-11 מדינת ישראל נ' חמדון ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דניאל קירס
מדינת ישראל ע"י נציג היועץ המשפטי
לממשלה עוה"ד צביקה כוחן

המאשימה

נגד

1. עלי חמדון (זוכה)
2. מוחמד עלי (זוכה)
3. עלי חמדון (זוכה)
4. אחמד עלי
5. אנטוניו חמדון (זוכה) ע"י ב"כ עוה"ד
גוז'ף ג'ובראן

הנאשמים

גזר דין

הנאשם 4 אחמד בן חסן עלי (להלן: **הנאשם**) הועמד לדין יחד עם הנאשמים האחרים בחשד לעבירות צייד (צייד דרבנים). הנאשם, יחד עם הנאשמים האחרים, זוכה מעבירת הצייד. עם זאת, הנאשם הורשע בהחזקת חיית בר מוגנת בניגוד לסעיף 8(א)(3) ו-14(א) לחוק הגנת חיית הבר, התשט"ו-1955. זאת, כאשר נמצאו ברכבו קוצי דרבן וכן אלה ועליה דם (בלתי טרי) של דרבן.

סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין.

1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

החוק להגנת חיית הבר

חוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 (להלן - "החוק") נועד, בין היתר, להגן על חיות הבר מפני פגיעה באוכלוסיותיהן, כגון ציד בלתי חוקי, הרעלות של חיות בר, פגיעה במגוון המינים, שחרור המינים לטבע, החדרת מינים זרים ועוד, כן נועד החוק למנוע דלדולה או פגיעה של אוכלוסיה זו על ידי בני אנוש ולאפשר רבייתה באין מפריע או פוגע.

ראו ע"פ (מרכז) 45128-12-10 באזלאמיט נ' מדינת ישראל (15.5.2011):

"תכלית החקיקה מובילה אף היא למסקנה כי יש לפרש את לשון הסעיף [המגדיר צידה, סעיף 1 לחוק] באופן רחב מאחר וקיים צורך אמיתי בהגנה על אוכלוסיית חיות הבר בישראל, אשר נתונה בסכנת הכחדה. תופעת הציד הבלתי חוקי מהווה סכנה ממשיכה להתפתחותה הטבעית של אוכלוסיית חיות וציפורי הבר בישראל, הציד פוגע באיזון בטבע ויש אף בכך כדי להזיק לציבור בכללותו".

ב. מידת הפגיעה בערך החברתי הנפגע

בענייננו מדובר בפגיעה בלתי מבוטלת בערכים החברתיים המוגנים. טענת הסגור הנכבד לפיה החזקת קוצי דרבן אינה מהווה עבירת החזקה נדחתה בפסיקה (ראו רע"פ 5167/13 גדיר נ' מדינת ישראל (רשות הטבע והגנים) (25.7.2013)). ממילא לא מדובר בענייננו בנסיבות בהן טייל אוסף קוצי דרבן מן הארץ כמזכרת (שם, פס' 4). בענייננו, הנאשם אמנם זוכה מעבירת ציד, אולם נמצא אצלו לא רק קוצי דרבן, אלא דם של דרבן על אלה.

ג. מדיניות הענישה

א. ב-רע"פ גדיר צוינה הערת בית המשפט המחוזי בנצרת בפסק הדין בערעור מושא הפרשה, לפיה קנס בסך 2000 ₪ בגין החזקת קוצי דרבן רבים מהווה קנס "מתון ביותר" (פס' 2).

ב. בע"פ (חי') 21302-07-11 **חלבי נ' רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע** (22.9.2011), נדונה פרשה שבה הורשע נאשם בהחזקת חיית בר בגין מציאת קוצי דרבן ברכבו, בה הושטו על הנאשם קנס בסך 2000 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 5000 ₪.

ג. הסנגור הפנה למספר גזרי דין נוספים אשר עסקו בהחזקת חיית בר ללא נסיבות המצביעות על פגיעה פיזית בחייה, או החזקת נוצות של ציפור ללא דם.

ד. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

1. **תכנון מוקדם** - לא הוכח כי הנאשם ידע כי מעשיו מהוות עבירה.
2. **חלקו היחסי של הנאשם ומידת השפעתו של אחר עליו** - לא רלוונטי בענייננו (שכן למרות שהנוצות והדם נמצאו ברכבו של הנאשם עת הנאשמים האחרים היו עמו ברכב, נדחתה טענת המאשימה לפיה עסקו הנאשמים באותו מעמד בציד). המסקנה המסתברת היא דם הדרבן ונוצות הדרבן הגיעו לרכבו של הנאשם כבר לפני כן.
3. **הנזק הצפוי מביצוע העבירה** - אין נתונים, מעבר לפגיעה בערך המוגן (ראו לעיל).
4. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** - אין נתונים, מעבר לפגיעה בערך המוגן (ראו לעיל).
5. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** - לא נטען לענין זה.
6. **יכולתו של הנאשם להבין** - לא נטען לקושי בענין זה.
7. **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה** - לא נטען לקושי בענין זה.
8. **מצוקה נפשית עקב התעללות על ידי נפגע העבירה** - לא רלוונטית.
9. **קרבה לסייג לאחריות** - לא נטען לענין זה.
10. **אכזריות, אלימות והתעללות** - לא נטען לענין זה (אמנם נמצא דם על האלה ברכבו של הנאשם, אולם לא הוכח מעל לספק סביר כי הוא פגע בדרבן חי).
11. **ניצול לרעה של כוחו של הנאשם, של מעמדו או של יחסיו** - לא מתעורר.
12. **מצבו הכלכלי של הנאשם (לענין קנס)** - הנאשם טען כי הוא משתכר בשכר מינימום, והגיש תלוש משכורת המצביעה על שכר נטו של 4387 ₪.

ה. מתחם העונש ההולם: בנסיבות המתוארות לעיל, קרי - החזקת חלקים של חיית בר מוגנת אשר מצביעים על כך שחיה נפגעה, מתחם העונש ההולם ברכיב הקנס מתבטא בקנס הנע בין 2000 ו-10,000 ₪.

2. גזירת העונש של הנאשם:

א. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. פגיעת העונש בנאשם - ראו לעיל מצב כלכלי.
2. פגיעת העונש במשפחת הנאשם - לא נטען לענין זה.
3. נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעה - לא נטען לענין זה.
4. נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב - הנאשם ניהל הוכחות, אולם הוא זוכה בהם מעבירות הצייד. כמו כן הביע הנאשם חרטה בטיעונים לעונש.
5. מאמצים לתיקון תוצאות העבירה - לא נטען בענין זה.
6. שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא) - הנאשם ניהל הוכחות, אך זוכה מהעבירות החמורות יותר בכתב האישום בענין צייד.
7. התנהגות חיובית - לא נטען בענין זה.
8. נסיבות חיים קשות - לא נטען בענין זה.
9. התנהגות רשויות אכיפת החוק - לא נטען בענין זה.
10. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - לא חריג.
11. עבר פלילי או העדרו - מדובר באירוע משנת 2010; כתב האישום הוגש בשנת 2011.

ב. שיקום; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור - אין נתונים שיש בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה הולם במקרה זה.

ג. נסיבות נוספות - אין נתונים.

לאור כל האמור הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. קנס בסך 4000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו; הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים מיום 1.6.2016 ועד לפרעון בפועל; אי ביצוע תשלום כלשהו במועדו ובמלואו יעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ב. חתימה על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק הגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 במשך שנתיים. אם לא יחתום תוך 7 ימים, ייאסר למשך 30 יום או עד שיחתום, לפי המוקדם.

ת/3 ו-ת/4 וכן ממצאים שנמצאו בזירת חיפוש ברכב מושא התיק אשר לא הוגשו כראיות - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ו, 29 מרץ 2016, במעמד הנוכחים.

דניאל קירס, שופט